

Rinze Ijbema - Lucas 7, 11-17.

0. **[1]** ‘Geneest God vandaag nog?’ Dat is de vraag van vanmorgen en het antwoord is simpel. **[2]** ‘Jazeker!’ Jazeker geneest God vandaag nog. Door wonderen en medicijnen, door geduld en gebed, onze Heer is een geneesheer. Wij weten wie God is, hoe goed Hij is en hoe sterk. Ook wanneer wonderen zeldzaam zijn (want zo gaat dat met wonderen) en ook wanneer ziekten soms niet genezen (want er zijn ziekten die niet genezen), gaan we niet ons geloof in God verliezen, niet uit eigen voorzichtigheid en niet omdat we bang zijn voor de kritische vragen van niet-gelovigen. God geneest vandaag nog.

En toen was er kort geleden een evangelist die de moeder van twee overleden jongetjes aanbood voor ze te bidden om ze weer tot leven te wekken. De jongetjes waren al twee week vermist toen ze gevonden werden en toen bleken ze al twee week gestorven te zijn. En niemand, ook niemand van ons, die de evangelist geloofde. Even voor de duidelijkheid: dat die evangelist zijn punt wilde scoren ten koste van het verdriet van een moeder bewijst dat hij als persoon en als christen nog veel moet groeien – en dan zeg ik het heel voorzichtig. En toch zie je aan onze reactie op die evangelist dat er spanning is tussen wat we geloven dat mogelijk is en wat we verwachten dat gaat gebeuren. God geneest. **[3]** Maar hoe en wanneer?

Ik denk dat er veel meer van dat soort spanningen zijn als het over God en genezing gaat – en ik denk dat iedereen hier daar op zijn eigen manier mee omgaat. Een psycholoog, Wim ter Horst, vergeleek rouwen om een overledene of om verlies met een doolhof – waarschijnlijk past dat ook heel goed bij hoe je omgaat met ziekte. **[4]** Een doolhof. Je hebt geen kaartje van hoe je er uit komt, je hebt alleen af en toe een keus om links- of rechtsaf te slaan. Soms heb je het idee dat je verder komt, soms merk je dat je een rondje hebt gelopen en nog niet verder bent – en dat je nu misschien linksaf kunt proberen. Soms ga je liever in een hoekje zitten, soms loop je een eindje met een ander mee. Een doolhof.

Omdat omgaan met ziek-zijn een soort doolhof is, kan het vanmorgen gemakkelijk misgaan. Als ik iets zeg wat zinnig is voor iemand die daar zit in het doolhof, maar niet voor iemand die daar zit, zou je zomaar kunnen denken dat ik niets van jou begrijp en ga je straks teleurgesteld naar huis. Alleen maar verder het doolhof in. Ik wil graag dat je begrijpt dat ik niet ga doen alsof ik weet wat precies voor jou het juiste woord is. Ik weet dat niet. **[5]** Wat ik wel weet is dat we in de voetsporen

van Jezus Christus vanmorgen een aantal richtingwijzers kunnen noemen, een aantal grenspalen die we als gelovigen samen in de Bijbel hebben gevonden en die ons een beetje helpen in dat doolhof.

1. **[6]** Een belangrijke vraag is wat je precies als genezing ziet. De werkelijkheid is dat de Bijbel op verschillende manieren over genezing spreekt. De Bijbel en dus ook gelovigen zijn heel realistisch over ziek zijn: hoe je kunt lijden, hoe erg het kan zijn. En dat God daar wat aan wil God doen. **[7]** Als God dan ook zijn dromen over een nieuwe wereld met ons deelt, dan vertelt Hij er steeds bij dat daar niemand meer ziek zal zijn. Dat hoor je al bij de oude profeten. Jesaja voorspelt dat God iemand zal sturen, die onze ziekten draagt en ons lijden op zich neemt. Als Jezus komt, geneest hij mensen van ziekten en allerlei aandoeningen en van boze geesten en geeft hij tal van blinden het gezichtsvermogen terug. En ooit zal het af zijn: God zal alle tranen uit onze ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn. Al die lichamelijke en psychische en wat voor ziekten ook maar zullen verdwijnen. Geen UMCG meer op Gods nieuwe aarde.

Tegelijk zie je in de Bijbel dat zo'n genezing nog maar een halve genezing is. Je kunt 100% gezond zijn, zonder God helpt het je helemaal niets. Terwijl er mensen zijn die 100% ziek zijn, maar vlakbij God leven en dus een gaaf leven hebben. Maar de echte genezing die je nodig hebt, de echte heilheid die je zoekt, is wel die vrede met God. **[8]** Alle gelovigen snappen dat. De één noemt het: opgenomen zijn in het verbond, de ander: een persoonlijke relatie met Jezus, voor een ander is het een mystieke ervaring of juist liefde-in-actie: allemaal zoeken we naar woorden of daden om duidelijk te maken dat het om GóD en ons gaat, meer en eerder dan over onze ziekten en wat ze voor ons betekenen.

Eerlijk is eerlijk: de Bijbel tekent ziekten vaak als eigenlijk een gevolg van het kapot gaan van de relatie met God. Niet een op een, van 'als je zondigt word je ziek.' Wel algemeen: hadden wij niet met God gebroken, dan was onze wereld inclusief ons lichaam en onze psyche heel gebleven. **[9]** Daarom is het niet raar wanneer God allereerst inzet op het herstel van de verhouding tussen Hem en ons, in plaats van op onze gezondheid. Daarom is het niet raar wanneer genezingen in de Bijbel vaak symbolisch zijn: een teken van het echte werk van herstel dat God geeft. **[10]** Als je dat gelooft, dat je band met God belangrijker is dan je ziekte en zelfs dan je dood, dan ga je in tegen de stroom vandaag, omdat voor mensen vandaag God vaag is en ziek-zijn concreet. Tegelijk, als je gelooft dat je band met God belangrijker is dan regen en droogte, eten en drinken, gezondheid en ziekte, rijkdom en armoede en alle dingen – dan kan Hij je zomaar momenten van heilheid laten ervaren. Ook dat is genezing.

2. Maar het is hoog tijd dat we samen naar onze Heer Jezus gaan. **[11]** Wie is de Heer? Want als je zegt dat je voor ziekten verlangt naar genezing, maar dat je nog dieper zoekt naar heelheid tussen jou en God, omdat het daar allemaal mee begint, dan moet je bij de Heer Jezus zijn. Bij Hem zie je ook wat de hele Bijbel duidelijk maakt: natuurlijk zijn ziekte en dood vijanden die de Heer zal bestrijden. Maar tegelijk zijn ziekte en zelfs dood niet meer dan symbolen van hoe ver we van God vandaan waren. Die kloof is niet weg als iedereen gezond is. Die kloof gaat pas dicht als onze Heer de dood overwint en de macht van de zonde. Die kloof gaat pas dicht als je gelooft in Hem. Daarom merk je ook telkens wanneer mensen Jezus gaan zien als een tovenaars, een rondreizende toverdokter, dat Hij dan terughoudend is. Genezing is maar één ding. God vinden en door Hem gevonden worden is waar het om gaat. Als de Heer geneest en herstelt, doet Hij dat om te laten zien dat het waar is: het vrederijk van God is vlakbij gekomen. **[12]**

Je leert Jezus heel goed kennen en je leert God heel goed kennen als je kijkt naar de keren dat Hij mensen niet maar geneest, maar zelfs terugroept uit de dood. Hij heeft dat drie keer gedaan en drie keer kijk je Hem recht in zijn hart. **[13]** Natuurlijk doet de Heer niets per ongeluk, maar eigenlijk had Hij dit niet hoeven doen. Zijn programma was: de kloof tussen God en ons overbruggen door zijn lijden en dood en opstaan. Anderen alvast tot leven wekken was niet het eerste doel van zijn komst. En toch doet Hij het en daarmee geeft Hij zich helemaal bloot. Drie keer redt de Heer een mens van de dood: zijn vriend Lazarus, het dochttertje van Jaïrus en de jongeman uit Naïn. Drie keer kan Hij zijn medelijden niet inhouden.

Dus dit is jouw God. Als de dood zijn vriend Lazarus te grazen neemt, dan zal Hij de dood en ons laten zien dat je zo niet met vrienden van de Heer om kunt gaan. Als de dood een meisje van twaalf bij haar familie en vrienden weghaalt, maakt Jezus duidelijk dat dat deze keer niet zal gebeuren, niet waar Hij bij staat. En als de dood een weduwe haar enige steun ontnemt, dan staat de beschermer van wezen en weduwen pal en fluit de dood terug. Lucas, die dat verhaal vertelt, is steeds heel zorgvuldig in hoe hij de Here Jezus noemt. Hier noemt hij Hem met nadruk: Heer. Dit is jou God. En zelfs wanneer Lazarus later sterft en Jaïrus' dochttertje als oud omaatje en de jongeman uit Naïn pas nadat hij zijn moeder verzorgd heeft, ook wanneer wij ziek zijn en zelfs er aan sterven, dan nog is Hij je God, en dat jouw leven heel is is wat Hij wil.

Ik zeg niet dat ik al je vragen over gezond zijn en ziek zijn kan beantwoorden. Ik kan dat niet. Je vragen van waarom ik of zij, je vragen van hoe lang nog en met hoeveel pijn... Ik weet dat onze

Heer met medelijden met ons is bewogen en dat Hij zoals altijd zijn hart volgt en meelijdt. En we weten dat Hij de Heer is, God die zich om zijn volk bekommert. Zijn kruis staat als een richtingwijzer boven het doolhof: teken en zegel dat God aan het werk is met het herbouwen van zijn Rijk. **[14]** En dan is een belangrijke vraag die overblijft de vraag wie jij bent.

3. **[15]** Wie ben jij? Een van de ontdekkingen in het doolhof van verdriet is dat er verschil is tussen 'ik heb mijn verdriet' en 'ik ben mijn verdriet.' Dat gaat ook op voor het doolhof van ziek zijn en daarmee omgaan. 'Ik heb een ziekte' en 'ik ben mijn ziekte.' **[16]** Zoals gezegd, in het doolhof hebben we allemaal ons eigen verhaal en onze eigen route en het helpt geen fluit om te zeggen dat iets goed of fout is - omdat in een doolhof iedereen aan het dwalen is en iedereen naar de weg zoekt. Maar dit is een gebied waar we als gelovigen in de Heer wel iets ontdekt hebben. Het antwoord op de vraag wie je bent mag op z'n diepste beantwoord worden met 'ik ben van de Heer.' **[17]** Mijn verdriet beweegt zijn hart, ik raak Hem – maar dat raakt mij, daar vind ik mijzelf, bij Hem. De Bijbel zegt zelfs: in Hem.

Die rouwstoet ging de poort van Naïn uit. Een jongeman uit hun dorp was ziek geworden, zijn ziekte liep uit op de dood. In dat doolhof van verdriet liep voor zijn moeder de weg dood. Precies daar trof Jezus haar aan en hem, haar zoon. Toen bleek dat bij Hem zelfs de dood niet in staat om te bepalen wie jij bent – namelijk een dode. Wie ben je? Als je gezond bent kun je die vraag gemakkelijk negeren. Ik ben toch gezond? Als je ziek bent of arm of alleen komt de vraag op je af. Dan kun je op zoek naar het voor de hand liggende antwoord: genezing of rijkdom of rumoer. Maar je bent naar de kerk gekomen en hier kom je in het doolhof de Heer tegen, die voor je gaat staan en je aanspreekt als zijn vriend en als dochttertje van Hem en als jongeman voor wie Hij nog een taak heeft.

In meer dan een rouwadvertentie staan de woorden van de apostel Paulus: 'Zolang we leven, leven we voor de Heer; en wanneer we sterven, sterven we voor de Heer.' Wij mogen zijn woorden aanvullen: in regen en droogte, bij rijkdom en armoede, in gezondheid en ziekte, wij zijn altijd van de Heer. Ik ben van de Heer. Ik leg mijn rijkdom en mijn armoede, mijn gezondheid en mijn ziekte, mijn leven en mijn sterven bij Hem neer. Hij neemt het van me over en zegt dat het goed komt. En kijk dan om je heen: bij Hem vinden mensen vrede, bij Hem vinden we herstel, bij Hem vinden we mededwalers in wie we Hem herkennen en die Hem in ons herkennen. We zijn: van Hem.

Amen.